

Vedú všetky cesty k Bohu?

Obsah

- 1 V čom sa líšia rôzne náboženstvá?
- 2 Môžeme Boha spoznať?
- 3 V čom je Ježiš výnimočný
- 4 Tolerancia a pravda
- 5 Náboženská morálka (etika)

⚓ 1 V čom sa líšia rôzne náboženstvá?

Mnohé svetové náboženstvá a filozofie majú spoločné určité morálne princípy, v podstatných bodoch sa však líšia. Ich rozdiely sú v konečnom dôsledku tak rozporuplné, že častý výrok, že všetky cesty vedú k rovnakému cieľu, u nich nemôže platiť. Rozpor je už v tom, ako náboženstvá chápu seba samých.

Uvedme aspoň tri tvrdenia rôznych náboženských tradícií:

- Prirodzenosť zvrchovanej reality. Niektoré náboženstvá veria v monoteizmus, v jediného osobného Boha, tvorcu všetkého (judaizmus, kresťanstvo, islam). Iné sú panteistické, veria v neosobnú, všetko prenikajúcu silu, božský princíp. Ďalšie sú polyteistické (veria vo viac bohov – hinduizmus) alebo si sú Božou existenciou neisté (budhizmus).
- Chápanie posmrtného osudu. Náboženstvo judaizmu, kresťanstva a islamu verí, že človek žije na zemi len raz. Po vzkriesení prichádza súd a večný život s Bohom alebo bez neho. Naproti tomu hinduizmus a budhizmus verí v zákon karmy, ktorý predpokladá ďalšie a ďalšie prevteľovania (reinkarnáciu).
- Všeobecný problém človeka. Hindovia vidia problém ľudského života v nekonečnom prevteľovaní, z ktorého je možné sa oslobodiť cestou dobrých skutkov, poznaním, oddanosťou a uctievaním najvyššieho súcna – Brahmana. Dobro a zlo vidí hinduizmus ako dualistickú prirodzenosť. Naproti tomu Budha pripisoval utrpenie a zlo ľudskému neuhasiteľnému „smädu“ po živote, odovzdávaní života, bohatstvu apod. Tento „smäd“ je možné uhasiť osvietením – odstránením lipnutia na živote, „vyvanutím“ (nirvánou) a to predovšetkým skrze meditáciu. Kresťanstvo hovorí o porušení vzťahu s Bohom skrze osobný hriech, skrze vinu človeka.

Je zaujímavé, že sami predstavitelia spomínaných náboženstiev názorovú rôznorodosť nepripúšťali. Prečo sú si teda dnes mnohí istí, že k Bohu vedie viac ciest? Zrejme nie preto, že by hlboko spoznali a oddali sa nárokom týchto ciest. Skôr je to z obavy hľadať dôsledne jednu pravdu a zaviazat sa k ceste jedinej.

⚓ 2 Môžeme Boha spoznať?

Podľa Biblie nám Boh pri stvorení vtlčil pečať samého seba, stvoril nás k svojmu obrazu. Stvoril nás so vzťahom s ním. Človek sa ale od Boha oddelil. Kvôli hriechu sa naše poznanie Boha skomplikovalo. Napriek tomu nás ale Boh trpezlivo vedie k tomu, aby sme ho znovu našli takého, aký je. Viedol k tomu Abraháma (praotca Izraela), jeho potomstvo a nakoniec sa nám zjavil skrze Ježiša Krista – svojho Syna. (Skutky 17:22 a ďalej)

⚓ 3 V čom je Ježiš výnimočný

- Ježiš žil bez hriechu. Rôzni zakladatelia náboženských smerov a filozofi hľadali oslobodenie od hriechu. Ježiš povedal:

Kto z vás ma usvedčí z hriechu? Prečo mi neveríte, keď vám hovorím pravdu?!
(*Jánovo evanjelium 8:46*)

- Budha, Mohamed, Konfucius a iní sa snažili poznať pravdu, nájsť zmysel života, cestu, ako dosiahnuť oslobodenie. Ježiš však hovorí:

Ježiš mu odpovedal: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.“
(*Jánovo evanjelium 14:6*)

Ježiš si teda vždy bol vedomý svojho božstva.

- Ježiš prišiel na svet preto, aby nám daroval večný život. Obetoval sa za nás, aby sme mohli nájsť vzťah s Bohom a získať spásu.

Veď viete, že zo svojho márneho spôsobu života, zdedeného po otcoch, boli ste vykúpení nie porušiteľným striebrom alebo zlatom, ale drahou krvou Krista, bezúhonného a nepoškrvneného Baránka. On bol vopred vyhladený, ešte pred stvorením sveta, zjavil sa však až v posledných časoch kvôli vám (*1. list Petrov 1:18-20*)

Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. (*Jánovo evanjelium 15:13*)

- Budha, Konfucius a iní nám zanechali určitý návod, múdrosť a skúsenosť, aby sme našli spásu vlastnou cestou, spoznali Brahmana alebo došli určitej nirvány. Ježiš je v tomto výnimočný, pretože nám ponúka samého seba. Chce naplniť náš vzťah s Bohom skrze svoju vlastnú bytosť. Ponúka nám každodenný vzťah aj keď už nežije na Zemi, ponúka svoju pomoc, priateľstvo a lásku. Chce nás naplniť svojím Duchom, milovať nás a byť nami milovaný v každom okamihu.

⚓ 4 Tolerancia a pravda

Z rôznych strán dnes môžeme počuť, že je netolerantné sústrediť sa na jednu vieru. Opomíňať ostatné kultúry a zastávať názor, že len jedno náboženstvo je pravdivé. Hovorí sa, že najdôležitejšia je úprimnosť viery, ktorá vedie k pozitívnej zmene vyznávačov akéhokoľvek náboženstva. Toleranciu ale nesmieme zamieňať za nedôslednosť voči pravde. Naším cieľom nie je veriť úprimne v čokoľvek, ale veriť v pravdu. Aj človek, ktorý niečomu úprimne verí sa môže myliť, ak nehľadá pravdu, a to môže mať zlé následky. V hľadaní pravdy by sme nemali hľadať len určité osobné naplnenie, ale čo najobjektívnejšiu pravdu a za touto potom plne stáť. Ani Ježiš nechcel, aby ho učenici nasledovali slepo. Povedal:

Židom, ktorí mu uverili, Ježiš povedal: „Ak ostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ (*Jánovo evanjelium 8:31-32*)

⚓ 5 Náboženská morálka (etika)

V každom náboženstve existuje nejaká etika. Problém nie je v tom, že by kresťanská etika bola prepracovanejšia alebo lepšia. Problém spočíva v jej účinku. V iných náboženstvách má vplyv na spásu, ako je človek od Boha prijatý, ako sa u neho osvedčí. Kľúčový je teda ľudský výkon. Zachovávanie určitých pravidiel však Boha ľuďom nesprístupní. Kresťanstvo hovorí o tom, že cestou k Bohu je vyznanie hriechu a priblíženie sa k Nemu, ešte keď som zlý, hriešny. Deje sa to skrze vieru. V kresťanstve robí prvý krok Boh. Kristus ide za človekom tak ďaleko, že sa kvôli nemu aj obetuje a tak mu ponúka slobodu od hriechov. Apoštol Pavol napísal:

Ani nechápem, čo robím, lebo nerobím to, čo chcem, ale robím to, čo nenávidím.... Ja nešťastný človek! Kto ma vyslobodí z tohto tela smrti? Ale nech je Bohu vďaka skrze Ježiša Krista, nášho Pána! Ja sám teda myslou slúžim Božiemu zákonu a telom zákonu hriechu. (*List Rimanom 7:15.24.25*)

Spása je teda dar od Boha, ktorý môžeme prijať. Nedá sa dosiahnuť zásluhami. Preto spásu získavame už na začiatku našej „cesty“, nie ako odmenu na konci.

Lebo spasení ste milosťou skrze vieru; a to nie je z vás, je to Boží dar: nie zo skutkov, aby sa nik nevystatoval. Veď sme jeho dielo, stvorení v Kristovi Ježišovi pre dobré skutky, ktoré pripravil Boh, aby sme ich konali. (*List Efezským 2:8-10*)

Súvisiace témy

- [Kresťanstvo a východná filozofia](#)
- [Je možné poznať pravdu o zmysle života?](#)
- [Prečo veriť v Boha?](#)

Pokiaľ máte myšlienky alebo otázky k tomuto textu, budeme radi, keď nám napíšete.

Vaša e-mailová adresa

Vaša správa

Odosla?

© 2021 www.krestania.info - Všetky práva vyhradené.

Uvedené biblické pasáže sú prevzaté z prekladov: Preklad prof. Jozefa Roháčka © 1936 - 1969, Evanjelický preklad © 1995 - podľa prekladu redakčnej komisie Slovenskej evanjelickej cirkvi a.v. v SR a Katolícky preklad © 1968 Slovenský ústav sv. Cyrila a Metoda, Rím, b. t. 1968.

Články zverejnené na týchto webových stránkach alebo ich časti môžu byť použité v nezmenenej forme pre súkromné účely. Publikovanie alebo použitie týchto dokumentov v akejkoľvek inej forme alebo pre akýkoľvek iný účel podlieha nášmu súhlasu.

Webová stránka môže obsahovať odkazy na internetové stránky tretej strany. Ich zverejnenie neznamená, že ich obsah

schvaľujeme, prijímame alebo s ním súhlasíme.